

ærede Medlem kan, hvis det lykkes ham nogen Sinde at blive Forstander.

Saa kom det ærede Medlem ind paa at omtale nogle andre Forhold paa Landerupgaard, men han sagde ikke, at det var Forhold, der laa længere tilbage i Tiden, men saaledes er det. Det var den Tid, da Justitsraad Møller var Forstander, han sigtede til. Han nævnedes, at der var Børn, der havde faaet indtil 50 Slag Rotting paa det blottede Legeme. Han nævnedes, at en Dreng havde faaet vaade Skjorter paa, den ene efter den anden, saa snart den, han havde paa, var bleven tør. Og han nævnedes til sidst en Historie om en Dreng, der var bleven puttet i en Sæk, fyldt med Tjørne og Tidsler og ombunden med Reb og i den var baaren fra Marken tilbage til Anstalten. Dette lød jo meget rædselsfuldt. Dette laa imidlertid forud for min Tid, saa jeg kunde ikke sige noget bestemt derom, men jeg har nu henvendt mig til Justitsraad Møller for at faa Besked om, hvorvidt disse Beskyldninger vare rigtige. Jeg har da faaet en Erklæring fra ham, afgiven paa Tro og Love, og jeg mener, man har Ret til at sige, at den bør staa til Troende, naar ikke noget andet er bevist. Denne Erklæring lyder saaledes: Han har aldrig nogen Sinde slaaet en Elev med Spanskrør eller noget andet Strafferedskab paa det blotte Legeme, ligesom han aldrig nogen Sinde har givet tilnærmelsesvis 50 Slag Spanskrør. Han har aldrig nogen Sinde givet en Elev vaad Skjorte paa, og Historien om at putte en Dreng i en med Tjørne og Tidsler fyldt Sæk er noget Snak. Det er hændet, at Drengene, naar de lugede Roer, selv fandt paa at putte den, der sidst blev færdig om Aftenen med det Stykke, de havde for, i en Sæk, og saa bar de ham hjem under Jubel, og han var som Regel den, der havde mest Fornøjelse af Spasen. Ligesom den, der kommer allersidst, skal i den sorte Gryde, saaledes er det her, at den Dreng, der var sidst færdig med sit Arbejde, puttede de andre undertiden i en Sæk og bar ham hjem til stor Moro for dem selv og den Dreng, der var i Sækken. Tjørnene og Tidslerne skænker jeg det ærede Medlem efter dette. Der er formentlig ikke nogen Tvivl om, at saadan hænger dette sammen. (Sabroe: Ja, for-

mentlig ikke!). Dette er, som jeg siger, Justitsraad Møllers Erklæring paa Tro og Love, og man kan ikke med Rette drage den i Tvivl, naar intet andet er bevist. Naar det ærede Medlem kan bevise, at det er urigtigt, hvad Justitsraad Møller har sagt, er det noget andet, men det tror jeg ikke, han kan.

Jeg har fremsat dette, ikke fordi jeg tror, det derved skal lykkes mig at faa det ærede Medlem til at holde sig nærmere til de faktiske Forhold, naar han fremstiller en Sag, end han hidtil har gjort, idet jeg er klar over, at det ærede Medlems Fantasi er saa levende og løber saadan af med ham, at han glemmer at se paa de virkelige Forhold og fortæller mere, hvad han selv indbilder sig, end hvad der er støttet paa faktiske Kendsgerninger. Jeg nærer intet forfængeligt Haab om at faa det ærede Medlem overbevist om, at han maa være mere forsigtig med saadanne Fremstillinger en anden Gang. Men jeg gør det, fordi det, naar det staa uimodsagt, adskillige Steder vil blive opfattet, som om det virkelig gaar saadan til, som det ærede Medlem har sagt. Den Slags Beskyldninger bør ikke staa uimodsagte, naar de ikke ere rigtige.

Sabroe: Det ærede Medlem, som nu talte, var ogsaa fremme, da Flakkebjerg-Sagen blev omtalt her i Tinget, han kom ogsaa med Vidnesbyrd om Forholdene dernede. Forhørene gav et ganske andet Resultat. Den anklagede i Sagen med Landerupgaard er den tidligere Forstander, Justitsraad Møller, som jeg ser har faaet en Pension af 4,000 Kr. Det er ikke hans Vidnesbyrd, det kommer an paa. Det er en Afhøring af alle de Personer, der have været knyttede til Anstalten, deriblandt de Drengene eller nu voksne Personer, der have været der, og som kunne opledes, og saa selvfølgelig Inspektøren. Det vil da vise sig — derom er jeg fast overtydet —, at det til Punkt og Prikke er rigtigt, at der er øvet de Rædsler paa Landerupgaard, som jeg har skildret. Og maa jeg sige til det ærede Medlem, at der hører virkelig Dristighed til af ham og hans Meningsfæller at falde over mig, naar netop nu i disse Dage Justitsministeren har maattet afskedige For-